

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

27.12.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe na gruncie VAT dokonania dostawy na rzecz podmiotu podszywającego się pod kontrahenta, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.460.2022.1.JO _____ 3

Przesłanki stosowania estońskiego CIT w kontekście zewnętrznego finansowania spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.621.2021.1.EJ _____ 4

Skutki podatkowe na gruncie VAT dokonania dostawy na rzecz podmiotu podszycjącego się pod kontrahenta, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.460.2022.1.JO

Z okoliczności sprawy wynika, że została zrealizowana dostawa towarów, w ramach której nastąpił wywóz towarów z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego UE (Francja). Co prawda dostawa ta nastąpiła na rzecz innego podmiotu niż wskazuje na to prowadzona przez spółkę korespondencja, a w konsekwencji wystawione przez spółkę faktury. Niemniej jednak nie zmienia to faktu, że dostawa towarów miała miejsce. Okoliczność, że spółka nie otrzymała zapłaty za dokonane dostawy, gdyż przedstawiciel (osoba) zamawiający towar podszycjął się pod kontrahenta X, który zamówienia nie dokonał nie wpływa na opodatkowanie samej czynności. Przepisy ustawy VAT nie uzależniają opodatkowania czynności od otrzymania zapłaty. W analizowanym przypadku sama dostawa towarów, rozumiana jako przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, miała miejsce. Wysłany towar dotarł do miejsca przeznaczenia do magazynu we Francji – spółka otrzymała po dostawie następujące dokumenty: potwierdzone przez X dokumenty spedycyjne CMR, WZ Eksportowe (ponownie pieczęć firmowa, właściwe podpisy), faktury od przewoźników dokonujących dostawy. Zatem podmiot, który zamówił towar uzyskał de facto możliwość korzystania z tych towarów tak jak właściciel. Ponadto, ujawnienie okoliczności, że najprawdopodobniej spółka padła ofiarą oszustwa nastąpiło po dokonaniu transakcji i po tym jak towary zostały przemieszczone z Polski na terytorium innego państwa członkowskiego UE. Tym samym dokonanej transakcji nie można uznać za czynność niebędącą przedmiotem prawnie skuteczne umowy. Zatem, w niniejszej sprawie została zrealizowana dostawa towarów, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT na rzecz podmiotu innego niż ten, na który została wystawiona faktura. Przy tym, w wyniku dokonanej dostawy nastąpił wywóz towarów na terytorium państwa członkowskiego UE inne niż terytorium kraju. Zatem doszło do WDT, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy VAT podlegającej opodatkowaniu VAT na terytorium kraju, na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT.

Spółka nie ma możliwości zmniejszenia podatku należnego do zera wynikającego z wystawionych na rzecz spółki X faktur, poprzez wystawienie faktur korygujących, ponieważ nastąpiło dokonanie dostawy towarów w rozumieniu przepisów ustawy VAT oraz po wysta-

wieniu faktur nie zmieniły się warunki mające wpływ na cenę towarów. W szczególności nie udzielono rabatu, obniżki ceny, nie stwierdzono pomyłki w cenie, stawce, kwocie podatku ani też w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.

Podatnik dokonujący WDT na terytorium kraju musi z tego tytułu rozliczyć transakcje w deklaracji podatkowej i informacji podsumowującej VAT UE. Wobec powyższego, wystawione faktury dokumentujące WDT na rzecz podatnika belgijskiego (podmiot X) powinny być wykazane w deklaracji podatkowej i informacji podsumowującej VAT UE za okres, w którym powstał z tego tytułu obowiązek podatkowy.

Komentarz eksperta

W przywołanej interpretacji indywidualnej DKIS zaprezentował bardzo szerokie rozumienie pojęcia „przeniesienie prawa do rozporządzania towarem jak właściciel” (definiującego dostawę towaru). Organ uznał bowiem, że dostawa towaru, w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT, może wystąpić również wtedy, gdy towar został skradziony/wyłudzony przez nieuczciwy podmiot (w tym przypadku oszusta, który podszycjął się pod kontrahenta polskiego podatnika).

Z punktu widzenia celu/istoty przepisów o VAT definiujących zdarzenia podlegające VAT (a w szczególności dostawę towaru) powyższe stanowisko należy uznać za bardzo dyskusyjne. Uzasadnione jest bowiem stwierdzenie, że z powstaniem obowiązku podatkowego na gruncie VAT powinien wiązać się jedynie dobrowolny/konsensualny, a przy tym skuteczny (na gruncie przepisów prawa cywilnego) transfer towaru przez podatnika na rzecz innego podmiotu. W przypadku, w którym dany podmiot wchodzi w posiadanie towaru w wyniku jego wyłudzenia/kradzieży (tj. działając ewidentnie w złej wierze), trudno bowiem mówić, iż nabył on skutecznie własność towaru. Oszust/złodziej nie staje się wszak właścicielem towaru (nie przysługuje mu bowiem w szczególności uprawnienie cechujące właściciela towaru, w postaci możliwości efektywnego/legalnego przeniesienia własności towaru na nabywcę).

Stanowisko zawarte w komentowanej interpretacji indywidualnej należy ocenić jako bardzo niekorzystne dla podatników. Nakłada ono bowiem na uczciwych przedsiębiorców obowiązek rozliczenia

należnego podatku w związku ze zdarzeniem (kradzieżą/wyłudzeniem towaru), które nie powinno wywoływać jakichkolwiek skutków na gruncie VAT. Pogląd taki może być szczególnie dotkliwy, jeśli utrata towaru przez podatnika nastąpi w związku z transakcją międzynarodową. W takim przypadku, w skrajnych okolicznościach, może być on bowiem zobowiązany wykazać należny VAT z tytułu WDT (ze względu na brak dokumentów potwierdzających wywóz towaru poza Polskę), którego nie będzie uprawniony skorygować w ramach ulgi na złe długi (która dotyczy jedynie transakcji krajowych).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Przesłanki stosowania estońskiego CIT w kontekście zewnętrznego finansowania spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 listopada 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.621.2021.1.EJ

Zgodnie z treścią przywołanej interpretacji spółka będąca polskim podatnikiem CIT rozważyła wybór formy opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, o którym mowa w rozdziale 6b ustawy CIT. Spółka osiągała przychody z wykonywanej działalności gospodarczej, a poza tym planowała korzystać także z różnych dodatkowych form wsparcia przeznaczonych dla przedsiębiorców. Po stronie Spółki powstały wątpliwości, czy pomimo wyboru opodatkowania estońskim CIT będzie uprawniona do dalszego korzystania z zewnętrznych form pomocy udzielanych przedsiębiorcom.

Spółka wskazała, że poza typowymi dotacjami zamierza korzystać także z pożyczek umarżalnych dla firm, programów na badania i rozwój (NFOŚ, WFOŚ, ARiMR, Urząd Marszałkowski, NCBR), wniosków z programu innowacyjna gospodarka, wdrażania badań naukowych, wniosków z programu Nutritech, realizowanych w ramach działań NCBR lub innych agend rządowych, programów współpracy (instytucji wdrażającej ARiM) oraz wsparcia działań marketingowych (instytucji wdrażającej KOWR).

W opinii spółki, żadne z wymienionych przez nią źródeł finansowania, nie będzie wpływało na jej prawo do skorzystania z opodatkowania estońskim CIT.

Dyrektor KIS zgodził się ze stanowiskiem zaprezentowanym przez spółkę i potwierdził, że przepisy, a w szczególności art. 28j i art. 28k ustawy CIT, nie uzależniają możliwości opodatkowania estońskim CIT od nie korzystania z form wsparcia wymienionych we wniosku przez spółkę. Ograniczenia wyłączające możliwość korzystania z tej formy opodatkowania zostały nałożone jedynie na podatników, którzy osiągają dochody, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 lub 34a ustawy CIT, tj. działalności prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej lub z realizacji nowej inwestycji określonej w decyzji o wsparciu, wydanej na podstawie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji.

Komentarz eksperta

Stanowisko zaprezentowane przez Dyrektora KIS w komentowanej interpretacji indywidualnej należy uznać za korzystne dla podatników. Potwierdza bowiem możliwości korzystania z wielu dodatkowych form zewnętrznego finansowania przez przedsiębiorców chcących skorzystać z opodatkowania estońskim CIT.

W związku z wprowadzeniem kolejnych zmian w ramach estońskiego CIT pojawiały się liczne wątpliwości związane z wykładnią znowelizowanych przepisów. Jednym z dyskusyjnych wątków była możliwość korzystania z zewnętrznych form finansowania spółek przy jednoczesnym wyborze opodatkowania estońskim CIT. Przedsiębiorcy mogli odczuwać obawy co do sposobu wykładni jaka zostanie obrana przez organy podatkowe.

Dyrektor KIS odpowiadając na wątpliwości podatnika kierował się literalnym brzmieniem przepisów i tym samym potwierdził, że spod regulacji estońskiego CIT wyłączeni są tylko podatnicy prowadzący działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej lub osiągające dochody z realizacji nowej inwestycji określonej w decyzji o wsparciu, wydanej na podstawie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji.

MARTA MAZUROWSKA
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Kwestia obliczania kwoty pomniejszającej podstawę opodatkowania podatkiem od budynków z uwzględnieniem proporcji opisanej w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, wyrok NSA z 15 grudnia 2022 r., sygn. II FSK 1172/20** _____ 6
- Przepis art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2014 r.) nie może stanowić samodzielnej podstawy dla organów podatkowych do przekwalifikowania umowy zawartej przez podatnika na inną umowę, wyrok NSA z 13 grudnia 2022 r., sygn. I FSK 744/22** _____ 6
- Kwestia oceny czy wynajmowanie składników majątku od podmiotu powiązanego stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Białymstoku z 14 grudnia 2022 r., sygn. I SA/BK 432/22** _____ 7
- Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych przez spółkę komunalną powstałą z przekształcenia zakładu budżetowego odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, które gmina przekazała temu zakładowi nieodpłatnie, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 15 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GO 394/22** _____ 7

Kwestia obliczania kwoty pomniejszającej podstawę opodatkowania podatkiem od budynków z uwzględnieniem proporcji opisanej w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, wyrok NSA z 15 grudnia 2022 r., sygn. II FSK 1172/20

Zarówno sposób sformowania art. 24b ust. 10 ustawy CIT, tj. skierowanie do podatnika podatku od przychodów z budynków, jak i sposób sformułowania odesłania do przepisów dotyczące podmiotów powiązanych, wskazuje, że dla zastosowania tego przepisu znaczenie ma czy to podatnik posiada udziały w innych podmiotach, a nie czy inne podmioty posiadają udziały w kapitale podatnika podatku od przychodów z budynków. Tak szerokiego, jak przyjęto to w zaskarżonej interpretacji indywidualnej, rozumienia art. 24b ust. 10 ustawy CIT nie uzasadnia też, wskazany w tym przepisie sposób obliczenia kwoty pomniejszającej podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków, poprzez odwołanie się do przychodów podatnika oraz podmiotów z nim powiązanych. Określenie „podmioty powiązane” należy bowiem odnieść nie do podmiotów powiązanych wymienionych w art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT ale do podmiotów, w których kapitale podatnik podatku od przychodu z budynków posiada udział w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT w zakresie, o którym mowa w art. 11a ust. 4 pkt 1 ustawy CIT Spółka ma zatem rację, że przepis art. 24b ust. 10 ustawy CIT odnosi się wyłącznie do podmiotów, w których kapitale udziały ma spółka, a nie do podmiotów, które mają udziały w kapitale spółki, jak Przedsiębior-

stwo X. Wskazuje na to wykładnia literalna art. 24b ust. 10 ustawy CIT, która nie jest sprzeczna z wykładnią celowościową.

Przepis art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2014 r.) nie może stanowić samoistnej podstawy dla organów podatkowych do przekwalifikowania umowy zawartej przez podatnika na inną umowę, wyrok NSA z 13 grudnia 2022 r., sygn. I FSK 744/22

Przepis art. 25 ustawy PIT stanowi instrument mający wyłącznie zapobiegać manipulowaniu cenami transakcyjnymi, które doprowadzają do erozji podstawy opodatkowania. Dotyczył sytuacji, w której ceny transferowe pomiędzy podmiotami powiązаныmi nie odzwierciedlają ceny rynkowej. Wbrew organowi przepis ten nie służył przeciwdziałaniu wykorzystywaniu umów cywilnoprawnych do omijania, obejścia przepisów prawa podatkowego. Adresatami tego przepisu są podmioty gospodarcze oraz sfera działalności gospodarczej, a nie sfera działalności prywatnej. W konsekwencji w stanie prawnym obowiązującym w 2014 r. organ podatkowy nie posiadał kompetencji ustalania tzw. transakcji właściwej, a przepis art. 25 ustawy PIT nie stanowił tzw. wąskiej klauzuli obejścia prawa. Tym samym w stanie prawnym mającym zastosowanie w niniejszej sprawie organ podatkowy nie posiadał uprawnień do przededefiniowania transakcji. Kwestionowanie dla celów opodatkowania charakteru czynności prawnej dokonanej przez podatnika musi mieć wyraźną podstawę prawną, a organ podatkowy nie może stosować innych przepisów jako rozwiązania równoważnego z klauzulą obejścia prawa.

Kwestia oceny czy wynajmowanie składników majątku od podmiotu powiązanego stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Białymstoku z 14 grudnia 2022 r., sygn. I SA/BK 432/22

W analizowanej sprawie spółka przekształcona nie będzie posiadała własnych podstawowych składników majątku (nieruchomości służącej m.in. na cele siedziby spółki), które są niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej i zamierza je wynajmować od podmiotu powiązanego (właściciela), po uprzedniej sprzedaży tej nieruchomości na jego rzecz. Istotne jest również to, że współnikami w obu tych spółkach będą te same osoby fizyczne a nieruchomość, która będzie wynajmowana przez spółkę przekształconą od podmiotu powiązanego (właściciela), stanowiła wcześniej majątek spółki przekształcanej, co prowadzi do wniosku, że w istocie wspólnicy nie zadbali o wyposażenie spółki przekształconej w aktywa niezbędne dla prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. W konsekwencji czynność tę należy interpretować jako dokapitalizowanie tego podmiotu. To z kolei oznacza, że wynajmowanie ww. składników majątku od podmiotu

powiązanego (właściciela) stanowi ukryty zysk w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Tym samym taki ukryty zysk podlega opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych przez spółkę komunalną powstałą z przekształcenia zakładu budżetowego odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, które gmina przekazała temu zakładowi nieodpłatnie, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 15 grudnia 2022 r., sygn. I SA/GO 394/22

Spółka komunalna, powstała z przekształcenia zakładu budżetowego, ma prawo rozpoznania jako koszty podatkowe odpisy amortyzacyjne od otrzymanych jako wkład niepieniężny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych na utworzenie kapitału zakładowego, pomimo niedokonywania amortyzacji podatkowej tych środków trwałych w zlikwidowanym zakładzie budżetowym, gdyż spółka nie otrzymała nieodpłatnie tych składników majątku, lecz w zamian za udziały. W tej sytuacji nie znajdzie zastosowania wyjątek od zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych przewidziany w art. 16 ust. 1 pkt 63 ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Ustalenie czy spółka jako podmiot powstały w wyniku przekształcenia jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności w kontekście art. 28j ust. 2 pkt 2 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.610.2022.2.SH	9
Oczekiwanie na przesłanie do spółki dokumentu (e-maila) potwierdzającego odbiór towaru z magazynu przez kontrahenta, nie może przesunąć w czasie momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.435.2022.2.JO	9
Odsetki od sprzedaży ratalnej stanowią wynagrodzenie za odrębną usługę finansową korzystającą ze zwolnienia od VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.590.2022.1.MKA	9
Brak możliwości zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, w przypadku transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi wynikającymi z umów konsorcjum zawartymi w celu wspólnego wykonania zamówienia publicznego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.644.2022.1.AW	10
Brak obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia wypłacanego komandytariuszowi za prowadzenie spraw spółki przyznanego na podstawie umowy spółki i uchwały wspólników , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 6 grudnia 2022 r., sygn. DI/100000/43/1225/2022	10

Ustalenie czy spółka jako podmiot powstała w wyniku przekształcenia jest podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności w kontekście art. 28j ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.610.2022.2.SH

Spółki z o.o. powstałej z przekształcenia jednoosobowej działalności gospodarczej, nie można uznać za podatnika rozpoczynającego prowadzenie działalności gospodarczej od momentu rozpoczęcia opodatkowania CIT estońskim, tj. od dnia 1 września 2022 r. Spółka stała się podatnikiem rozpoczynającym działalność gospodarczą w pierwszym roku po przekształceniu, tj. od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r. Natomiast w momencie rozpoczęcia opodatkowania CIT estońskim (tj. dnia 1 września 2022 r.) nie była już podatnikiem rozpoczynającym prowadzenie działalności, dlatego też art. 28j ust. 2 ustawy CIT nie będzie miał zastosowania do spółki. Powyższe oznacza, że aby spółka mogła korzystać z opodatkowania dochodów ryczałtem od dochodów spółek, będzie musiała spełnić warunek zatrudnienia, o którym mowa w art. 28j ust. 1 pkt 3 ustawy CIT w pierwszym roku opodatkowania CIT estońskim.

Z uwagi na fakt, że spółka nie jest podmiotem rozpoczynającym działalność gospodarczą, to tym samym nie będzie mogła opodatkować dochodów ryczałtem od dochodów spółek w wysokości 10% podstawy opodatkowania w myśl art. 28o ust. 1 ustawy CIT, jako podatnik rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej.

Oczekiwanie na przesłanie do spółki dokumentu (e-maila) potwierdzającego odbiór towaru z magazynu przez kontrahenta, nie może przesunąć w czasie momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.435.2022.2.JO

W analizowanej sprawie do dostawy towarów będzie dochodziło już z chwilą wydania

towaru kontrahentowi (nabywcy), gdyż w tym momencie towary te zostaną powierzone nabywcy oraz następuje formalne spełnienie świadczenia przez spółkę jako sprzedawcy, a na nabywcę jako kupującego przechodzą korzyści i ciężary związane z towarami. Oczekiwanie na przesłanie do spółki dokumentu (e-maila) potwierdzającego odbiór towaru z magazynu przez kontrahenta, nie może prowadzić do przesunięcia w czasie momentu obowiązku podatkowego. W konsekwencji dokonanie dostawy towaru następuje z chwilą wydania towaru kontrahentowi (nabywcy) i z tą samą chwilą powstanie obowiązek podatkowy w VAT na podstawie art. 19a ust. 1 ustawy VAT, jednakże pod warunkiem, że płatność za dostarczane towary dokonywana jest po dostawie towarów. Natomiast w sytuacji, gdy przed dokonaniem dostawy towaru spółka otrzyma całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wówczas obowiązek podatkowy powstaje na zasadach określonych w art. 19a ust. 8 ustawy VAT, czyli z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

Odsetki od sprzedaży ratalnej stanowią wynagrodzenie za odrębną usługę finansową korzystającą ze zwolnienia od VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.590.2022.1.MKA

Odsetki od sprzedaży ratalnej, stanowią wynagrodzenie za świadczenie usługi finansowej, podlegającej opodatkowaniu VAT zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Jednakże, z art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT wynika, że zwalnia się od podatku m.in. usługi w zakresie udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych. W związku z tym, powyższa usługa mieści się w zakresie czynności, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT i tym samym będzie korzystała ze zwolnienia z VAT na podstawie tego przepisu. W sytuacji, gdy spółka podejmie decyzję o rezygnacji ze zwolnienia z VAT, spełniając warunki z art. 43 ust. 22 ustawy VAT, to usługa finansowa, którą spółka zamierza świadczyć na rzecz kupujących, nie będzie korzystała ze zwolnienia od podatku – będzie opodatkowana według właściwej dla tej czynności stawki VAT.

Brak możliwości zastosowania zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, w przypadku transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi wynikającymi z umów konsorcjum zawartymi w celu wspólnego wykonania zamówienia publicznego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 7 grudnia 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.644.2022.1.AW

Przepis art. 11n pkt 6 ustawy CIT zwalnia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych transakcje kontrolowane, w których cena została ustalona w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy - Prawo zamówień publicznych. W analizowanej sprawie transakcją, która podlega obowiązkowi dokumentacji i która jest przedmiotem wątpliwości jest umowa konsorcjum. Natomiast to nie umowa zawarta z zamawiającym jest przedmiotem wątpliwości, a umowa konsorcjum, która zawarta jest pomiędzy spółką a podmiotem powiązanym. A nie ulega wątpliwości, że ta umowa (umowa konsorcjum) nie została zawarta w oparciu o przepisy ustawy - Prawo zamówień publicznych. Zatem w analizowanej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 11n pkt 6 ustawy CIT. Fakt, że spółka i podmiot powiązany autonomicznie wyceniają przypadające na ich zakres pozycje ofertowe, które stają się podstawą wyceny oferty przetargowej przedstawianej zamawiającemu nie zmienia powyższej kwestii. To nie sposób rozliczenia pomiędzy podmiotami zawierającymi umowę konsorcjum jest potwierdzony w wyniku zawarcia umowy w oparciu o przepisy dotyczące przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy - Prawo zamówień publicznych. To cena całej usługi (zaoferowanej przez podmioty wspólnie uczestniczące w przetargu jako konsorcjum) została ustalona w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy - Prawo zamówień publicznych, a nie jej poszczególne części, w tym sposób rozliczenia pomiędzy członkami konsorcjum. Zatem zasadne jest sporządzenie dokumentacji cen transferowych w związku z zawartą umową konsorcjum. Ustawodawca nie zdecydował się na zwolnienie z obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych w związku z zawartymi umowami konsorcjum, nawet w przypadku gdy to wspólne przedsięwzięcie

zostało powołane w celu uczestnictwa w przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy - Prawo zamówień publicznych. Art. 11n ustawy CIT nie zawiera takiego zwolnienia. Czymś innym jest bowiem umowa konsorcjum, a czymś innym jest przetarg nieograniczony do którego przystępują podmioty powiązane. W analizowanej sprawie transakcją, która podlega dokumentacji cen transferowych jest umowa konsorcjum, która to nie została zawarta w oparciu o tryb i przepisy, o przetargu nieograniczonym, o którym mowa w ustawie - Prawo zamówień publicznych. Zatem, po przekroczeniu progu dokumentacyjnego spółka będzie zobowiązana do sporządzenia dokumentacji cen transferowych w związku z zawartą umową konsorcjum. Przedmiotowa transakcja nie korzysta ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji, w szczególności nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 11n pkt 6 ustawy CIT.

Brak obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od wynagrodzenia wypłacanego komandytariuszowi za prowadzenie spraw spółki przyznanego na podstawie umowy spółki i uchwały wspólników, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 6 grudnia 2022 r., sygn. DI/100000/43/1225/2022

Zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy SUS, wspólnicy spółek osobowych są zobowiązani do uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności tak jak osoby prowadzące działalność gospodarczą. Sam fakt bycia wspólnikiem spółki osobowej powoduje po stronie wspólnika obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne. Nie jest on zależny od tego czy wspólnik jest uprawniony do prowadzenia spraw spółki czy nie. Obowiązek płacenia składek na ubezpieczenia społeczne związany z udziałem w spółce komandytowej dotyczy zarówno komandytariuszy, jak i komplementariuszy, gdyż ustawa SUS nakłada obowiązek płacenia składek na wspólników spółki komandytowej, nie różnicując sytuacji obu rodzajów wspólników. W takiej sytuacji każdy ze wspólników zgłasza się do ZUS jako płatnik składek i jako osoba ubezpieczona - wspólnicy samodzielnie opłacają za siebie składki.

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl